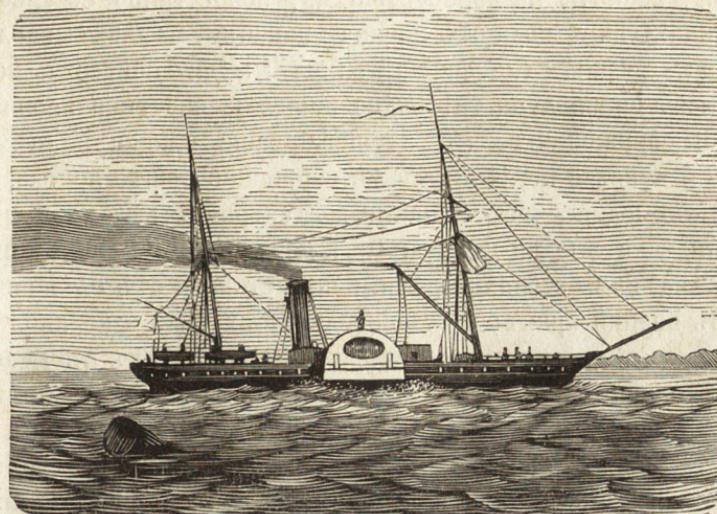

на юдна неприятелска флота, или заплашоватъ край брѣжнити неприятелски градове съ страшни ти си топове. Да знаете,

колко ю страшно, кога зареватъ дадесетъ тридесетъ такъви морски великанни юдинъ на другъ въ морский бой и ригатъ отъ странити си пламенъ и тисешти бомби и гюлета!

РЕЙНСКИЙ СКОКЪ.

Слѣдъ обѣдъ трѣгнахми съ юдна колесница за скокъ тъ, до който отъ градъ тъ има около половина часъ. Кога стигнахми тамъ, слѣзохми отъ колесница та и се качихми на юдна враница. Вода та много бѣржѣ се люлѣеше, та враница та како много подскачеше; и колкото повече приближавахми до срещний брѣгъ, толкова по-странино бучаха вѣлни. Йединъ малъкъ вѣтръ да духнеше, можеше отиеднакъ да ни потоми въ тиа бѣрзи вѣлни, които бѣха покрити съ бѣла пѣна. Кога стигнахми на брѣгъ тъ, съ голѣма мѣка се искачихми на висока та скала, посль пакъ слѣзохми долу и вѣзохми въ юдна галериа (прѣходъ), направена, тако-речи, въ самий скокъ. Прѣставѣте си сега, пришатели, юдна голѣма рѣка, която надвива на всички ти спѣники, што ѝ праветъ голѣмити камене, и бучи страшно; тя отива до юдна много висока гранитна прѣграда и, като не намира путь подъ таia здрава стѣна, скача долу съ неисковано бучение; а съ скачаніе то си става на бѣла пѣна. Разновидни ти вѣлни, които